

lende beslutninger, for domstolene. Denne demokratiske borgerret er i overensstemmelse med fællesskabsrettens almindelige grundprincipper.

3.7. Artikel 7-21

Disse specifikke ændringer i sektordirektiverne lader ØSU fuldt bevidst ligge. Det finder det vigtigst i så koncentreret form som muligt at tage stilling til Kommissionens grundlæggende ændringsforslag og mener derfor at kunne undlade at behandle disse stort set ukontroversielle ajourføringer.

Bruxelles, den 27. maj 1998.

Tom JENKINS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet "Udsigterne for EU's marked for fiskerivarer: ansvar, partnerskab, konkurrenceevne"«

(98/C 235/12)

Kommissionen besluttede den 22. december 1997 under henvisning til EF-traktatens artikel 43 og 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug og Fiskeri, som udpegede Eduardo Chagas til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 12. maj 1998.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 355. plenarforsamling af 27. og 28. maj 1998, mødet den 27. maj 1998, med 103 stemmer for, ingen imod og 6 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Formålet med Kommissionens meddelelse er at lægge op til en debat om de ændringer, der skal foretages i den fælles markedsordning for at få markedet til at fungere bedre og tilpasse dette aspekt af den fælles fiskeripolitik til udviklingen på markedet for fiskerivarer.

1.2. Kommissionen fremlægger senere forslag til en forbedring af den fælles markedsordning.

2. Generelle bemærkninger

2.1. ØSU udtrykker tilfredshed med Kommissionens meddelelse, og især dens erklæring om, at den med dette

4. Afsluttende bemærkninger

ØSU støtter i princippet Kommissionens forslag, som er et vigtigt instrument til forenkling af lovgivningen og tilvejebringelse af større overskuelighed.

De foreslåede foranstaltninger til forenkling af arbejdet vil sikre et bedre forhold mellem omkostninger og udbytte samt fremskynde arbejdsprocesserne og dermed styrke borgernes tiltro til Europa.

dokument lægger op til en omfattende debat mellem institutionerne og en bred høring af hovedaktørerne i fiskerisektoren (rederne, arbejdstagerne, industrien, forbrugerne).

2.2. ØSU minder om, at den fælles markedsordning blev indført med forordning (EØF) 2142/70⁽¹⁾, der opstillede de generelle principper for dette aspekt af den fælles fiskeripolitik, som i tidens løb er blevet tilpasset, når det har været nødvendigt. Den seneste tilpasning blev foretaget med grundforordningen, der trådte i kraft den 1. januar 1993⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 236 af 27.10.1970, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 388 af 31.12.1992, s. 1.

2.3. Den fælles markedsordning har mange lighedspunkter med den fælles landbrugspolitik — som den i høj grad er udformet efter — og den deler nogle af dens mål såsom stabilisering af markederne, forsyningsgaranti og rimelige priser. Markedsordningen bygger ligeledes på de samme principper, nemlig markedsenhed, finansiell solidaritet og fællesskabspræference.

2.4. I modsætning til den fælles landbrugspolitik blev den fælles markedsordning berørt af bindingen i GATT af hele toldtariffen for fiskerivarer. Det var et politisk valg, der blev truffet i 60'erne under Dillon-rundens GATT-forhandlinger, og de deraf opståede vanskeligheder er velkendte. Det blev også gjort umuligt for Kommissionen af øge toldbeskyttelsen. Der blev givet nye indrømmelser under senere runder.

2.5. GATT-bindingen af den fælles toldtarif indebærer, at den fælles markedsordning for fiskerivarer fungerer på markedsøkonomiske vilkår. Bortset fra GATT-reglernes beskyttelsesforanstaltninger er det derfor umuligt at begrænse importen fra tredjelande eller tilpasse produktionsstøtten. Det betyder dog ikke, at fællesskabspræferencen ikke anvendes fuldt ud, eller at toldtariffen for fiskerivarer ikke forvaltes omhyggeligt: hver gang beskyttelsen af EU-produktionen mindskes, opvejes dette af modydelser fra tredjelande, som er til direkte gavn for fiskerisektoren.

2.6. Den fælles markedsordning alene kan ikke løse alle de problemer, sektoren slås med.

2.7. Der skal erindres om, at de største skævheder i sektoren især skyldes overkapacitet i forhold til de disponible ressourcer og et udbud, der er mindre end efterspørgslen, for stor gældsætning, høje driftsomkostninger, lav produktivitet samt i et vist omfang mangler i afsætningskanalerne. Ud over disse interne, strukturelle faktorer, som i sig selv er tungtvejende, er der de eksterne faktorer såsom globaliseringen af markederne, sænkning af toldsatserne og/eller afskaffelse af handelshindringer, konkurrencen fra andre produkter og lavere transportomkostninger, som bringer de europæiske markeder inden for hovedkonkurrenternes rækkevidde.

2.8. Skal fiskerierhvervet overleve i EU, må ressourcerne udnyttes rationelt, og der må vedtages integrerede foranstaltninger, som dækker alle aspekter af den fælles fiskeripolitik.

2.9. ØSU antager, at Kommissionen sørger for fuld overensstemmelse mellem de foranstaltninger, der nu

foreslås inden for rammerne af den fælles markedsordning, og tilsvarende foranstaltninger, der allerede er iværksat, eller som skal iværksættes i forbindelse med andre aspekter af den fælles fiskeripolitik, især vedrørende strukturer, ressourcer og kontrol.

2.10. ØSU minder desuden om, at de tilpasninger, der skal foretages af den fælles markedsordning for fiskerivarer som led i den allerede nævnte overordnede strategi, skal gå hånd i hånd med socio-økonomiske ledsageforanstaltninger, som kan gøre det nemmere for erhvervet at leve med den nye ordning. I den henseende er det også vigtigt at have velfungerende producentorganisationer i alle medlemslande med en fiskerisektor.

2.11. Formålet med den fælles markedsordning for fiskerivarer er at regulere konkurrencen på markedet og undgå illoyal konkurrence fra tredjelande, samtidig med at EU's internationale forpligtelser overholdes.

2.12. EU og medlemsstaterne må mere energisk anvende de instrumenter, de har til rådighed for at forhindre, at fiskeriressourcer uhindret markedsføres i EU under total tilsidesættelse af gældende regler og i illoyal konkurrence med EU's egne aktører. Situationen er fuldkommen uacceptabel, hvilket fiskerisektoren og ØSU flere gange har påpeget. Kontrollen med anvendelsen af reglerne er meget mangelfuld, hvilket til dels er skyld i forstyrrelserne i sektoren.

2.12.1. Der må gennemføres en strengere kontrol med anvendelsen af de gældende importbestemmelser, især med hensyn til sundhedskrav, mærkning, minimumsstørrelse og ungfisk.

2.13. Som for andre produkter, der er underkastet lignende betingelser, er tilpasningen af udbuddet til efterspørgslen den afgørende faktor for fastsættelse af producentindkomsterne. Producenterne må drage de passende konsekvenser heraf, og den fælles markedsordningsinterventionsmekanismer må i den forbindelse have en regulerende funktion, især fordi fiskeri af natur er en aktivitet med mange ubekendte.

2.14. ØSU fastslår, at forbruget af fisk per capita har udvist en støt, men ganske beskedent stigning i de seneste år, og at forbrugsmønstret, især for fersk fisk, varierer meget inden for EU.

2.15. Det er så absolut muligt at få de europæiske borgere til at gå over til at spise mere fisk og dermed til en sundere kost. Fremme af fiskerivarer er derfor et

aspekt, der under ingen omstændigheder må overses i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning. Producentorganisationerne bør i højere grad benytte sig af de eksisterende EU-incidenter til lancering af kampagner til fremme af fiskeforbruget og til forbrugerorientering om nye arter.

2.15.1. Prisfaktoren kan også spille en afgørende rolle for at nå dette mål på et varigt grundlag.

2.16. Producentorganisationerne og hele den tilknyttede handelssektor må ligeledes bidrage til at gøre markedet mere gennemsigtigt og medtage forbrugeroplysning som en strategisk variabel.

2.16.1. ØSU er enig i, at opgradering af varerne og større gennemsigtighed i handelsrelationerne forudsætter, at der vedtages bestemmelser om arternes handelsnavn, oprindelse, produktionsmåde og friskhedsklasse.

2.16.2. ØSU håber, at forslagene vedrørende den vertikale integration af sektoren kan udarbejdes snarest muligt.

2.17. ØSU støtter fuldt ud princippet om ansvarligt fiskeri og ansvarlig handel.

2.17.1. ØSU mener, at anvendelse af god praksis både for fiskeri, akvakultur og markedsføring kan bidrage til en generel opgradering, men i særdeleshed en opgradering af EU-produktionen i forhold til tredjelandsprodukter.

2.18. En koncentration af udbuddet, med incitamenter til at lande fangster i havne, som er udrustede med passende kontrolfaciliteter, kan bidrage effektivt til at imødegå metoder, som tilsidesætter gældende lovgivning.

2.19. ØSU er noget forbeholden over for formuleringen af pkt. III A, 4 b), hvor der er tale om fiskerivarer, der er produceret i overensstemmelse med reglerne for »miljøbeskyttelse«. Dette begreb bør præciseres ordentligt, da det ellers — hvis det anvendes forkert — kan føre til konkurrenceforvridende metoder.

2.20. Hvis sektoren med succes vil imødegå den voksende og stadig skrappe konkurrence fra ikke-EU-producenter samt fra akvakultursektoren (der er i tydelig fremgang, selv for produkter af høj værdi), især på ferskvareområdet, må den seriøst satse på en kvalitetspolitik, som kan opfylde forbrugernes ønsker.

2.21. ØSU er enig i, at der bør gives støtte til foranstaltninger, som forbedrer strømmen af forsyninger — under gode vilkår og af god kvalitet — fra EU's produktionssektor til forarbejdningsindustrien, idet de to sektorer jo er komplementære. Indgåelse af forsyningskontrakter forekommer at være en egnet løsning her.

2.21.1. Det drejer sig om at undgå konkurrenceforvridninger i lyset af de toldindrømmelser, der er givet til tredjelands lande for adgang til EU-markedet i betragtning af de fordele, disse lande har såvel mht. lave produktionsfaktoromkostninger som råvarer.

2.22. Hvad ressourceknaphed angår er ØSU enig i, at sektoren bør begynde seriøst at overveje at afskaffe incitamenterne til tilbagetagelse-destruktion for at få producenterne til mere systematisk at anvende tilbagetageprolongationsordningen, som det allerede er sket for nogle landbrugsprodukters vedkommende. Innovation til udvikling af nye produkter eller mere avancerede forarbejdningsmetoder bør kraftigt støttes.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Med hensyn til kapitel III, A, stk. 3, om støtte til privat oplagring skal der gøres opmærksom på, at i nogle medlemsstater står producentorganisationerne ikke altid som ejere af lagerbeholdningerne. Det bør derfor præciseres, hvem der kan modtage oplagringstøtte.

3.2. Om samhandelen med tredjelands og indførelse af god praksis både for fiskeri og handel mener ØSU, at der i afsnittet om fiskerivarer, der stammer fra fangster i internationalt farvand, ligeledes bør indeholde en omtale af fartøjer, der sejler under bekvemmelighedsflag.

Bruxelles, den 27. maj 1998.

Tom JENKINS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg